

Finantskonglomeraatide märkimisväärsete riskikontsentratsioonide ja grupisiseste tehingute aruandlust käsitlev juhend

1 Ülevaade

1.1 Eesmärk

Nõukogu määruse (EL) nr 1024/2013 artiklis 4¹ on Euroopa Keskpangale (EKP) antud mitmed eriülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvega. Üks neist ülesannetest on finantskonglomeraati kuuluvate krediidasutuste täiendavas järelevalves osalemine ja koordinaatori ülesannete täitmine, kui EKP on asjakohase liidu õigusega sätestatud kriteeriumite alusel määratud finantskonglomeraadi koordinaatoriks.

Pärast seda, kui jõustus komisjoni rakendusmäärus (EL) 2022/2454², milles sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid riskikontsentratsioonide ja grupisiseste tehingute järelevalveliseks aruandluseks (edaspidi „komisjoni rakendusmäärus (EL) 2022/2454“), otsustas EKP avaldada üldised tegevussuunised teabe kohta, mille esitamist ta koordinaatori rollis olles finantskonglomeraatidelt eeldab kooskõlas kõnealuste standardite ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2002/87/EÜ³ (edaspidi „finantskonglomeraatide direktiiv“).

Juhendi eesmärk on tagada, et lähenemisviis, mida EKP rakendab siis, kui ta on asjakohase liidu õigusega sätestatud kriteeriumite alusel määratud finantskonglomeraadi koordinaatoriks, oleks järjepidev, ühtne, tõhus ja läbipaistev. Eelkõige soovitakse juhendiga aidata finantskonglomeraatidel kehtestada vajalikud siseprotsessid märkimisväärsete riskikontsentratsioonide ja grupisiseste tehingute

¹ Nõukogu määrus (EL) nr 1024/2013, 15. oktoober 2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT L 287, 29.10.2013, lk 63).

² Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2022/2454, 14. detsember 2022, milles sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ kohaldamiseks seoses riskikontsentratsiooni ja grupisiseste tehingute järelevalvelise aruandlusega (ELT L 324, 19.12.2022, lk 55).

³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2002/87/EÜ, 16. detsember 2002, milles käsitletakse finantskonglomeraati kuuluvate krediidasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet ning millega muudetakse nõukogu direktiive 73/239/EMÜ, 79/267/EMÜ, 92/49/EMÜ, 92/96/EMÜ, 93/6/EMÜ ja 93/22/EMÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 98/78/EÜ ja 2000/12/EÜ (ELT L 35, 11.2.2003, lk 1).

aruandluseks, kasutades komisjoni rakendusmääruses (EL) 2022/2454 ette nähtud vorme.

1.2 Ulatus ja mõju

Juhend on asjakohane finantskonglomeraatide puhul, mille eesotsas on EKP poolt oluliseks liigitatud krediidiasutus. Kui finantskonglomeraatide aruandlusnõudeid käsitlevate riigisiseste õigusaktidega ei ole juba sätestatud teisiti, võivad riiklikud pädevad asutused käesolevas juhendis sisalduvaid EKP ootusi arvesse võtta ka aruandlusnõuete kehtestamisel finantskonglomeraatidele, mille eesotsas on vähem oluline krediidiasutus.

Märkimisväärsete riskikontsentratsioonide ja grupisiseste tehingute üle järelevalve tegemisel peavad koordinaatorid ja muud asjaomased pädevad asutused võtma arvesse finantskonglomeraadi konkreetset konsolideerimisgrupi ja riskijuhtimise struktuuri ning kehtivaid sektoripõhiseid nõudeid grupisiseste tehingute ja riskikontsentratsioonide kohta, eelkõige siis, kui nad teevad kindlaks märkimisväärsed riskikontsentratsioonid ja märkimisväärsed grupisesed tehingud, millest teatava finantskonglomeraadi reguleeritud üksused ja segafinantsvaldusettevõtjad peavad finantskonglomeraatide direktiivi artikli 7 lõike 2 ja artikli 8 lõike 2 kohaselt aru andma.

Sellest lähtuvalt edastab EKP iga tema poolt koordineeritava finantskonglomeraadi nõudeid käsitleva lõpliku otsuse otse asjaomasele finantskonglomeraadile, olles eelnevalt konsulteerinud teiste asjaomaste pädevate asutustega ja vajaduse korral konglomeraadi endaga.

Juhendis kirjeldatud üldpõhimõtted kajastavad üldiseid ootusi, mis EKP-l nende aruandlusnõuete kehtestamisel tavaliselt on. EKP võib juhendis nimetatud üldistest ootustest kõrvale kalduda, kui selleks on selge ja piisav põhjus. Seetõttu ei tohiks finantskonglomeraadid eeldada, et juhendis kirjeldatud üldised ootused on nende suhtes vahetult kohaldatavad. Pigem peaksid finantskonglomeraadid lähtuma EKP kui koordinaatori edastatud konkreetsest otsusest.

Juhendis esitatud tegevussuuniseid kindlaks määrates tegutseb EKP kohaldatava liidu õiguse piires. Eelkõige juhtudel, kus juhendis viidatakse finantskonglomeraatide direktiivi sätetele, ei piira EKP oma seisukohti kindlaks määrates direktiive ja eelkõige finantskonglomeraatide direktiivi ülevõtivate riigisiseste õigusaktide kohaldamist, juhul kui nendes riigisisestest õigusaktides on juba asjakohased poliitikavalikud vastu võetud. Ühtlasi võtab EKP kui koordinaator märkimisväärsete grupisiseste tehingute kindlaksmääramisel ja seonduvate künniste määratlemisel arvesse komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/2303 artikli 2 lõiget 2 ning märkimisväärse riskikontsentratsiooni ja seonduvate künniste kindlaksmääramisel sama määruse artikli 3 lõiget 3.

Juhendiga ei kehtestata uusi regulatiivseid nõudeid ning selles esitatud kriteeriumeid ja põhimõtteid ei tohiks käsitada õiguslikult siduvana.

EKP jätab endale õiguse juhendis esitatud üldised ootused läbi vaadata, et võtta arvesse õigusnormide muudatusi või konkreetseid asjaolusid, ning võtta vastu delegeeritud eriakte, millega võib konkreetset poliitikaküsimust teisiti reguleerida.

1.3 Juhendis esitatud üldiste ootuste selgitused

Tehingute liigid, millest tuleb teatada (komisjoni rakendusmääruse (EL) 2022/2454 artikli 1 lõige 3)

Juhendis on esitatud EKP üldised ootused seoses riskikontsentratsiooni liikide ja grupisiseste tehingute liikidega, millest finantskonglomeraadid peavad teatama kooskõlas finantskonglomeraatide direktiivi artikli 7 lõikega 2, artikli 8 lõikega 2 ja II lisaga. Juhtumipõhiselt võib EKP nõuda, et teatada tuleb erinevatest riskikontsentratsiooni liikidest või muudest grupisisestest tehingutest.

Ehkki grupisiseste tehingute määratlus (finantskonglomeraatide direktiivi artikli 2 punkt 18) hõlmab samasse finantssektorisse kuuluvate reguleeritud üksuste vahelisi tehinguid, leiab EKP, et üldjuhul ei ole nendest grupisisestest tehingutest vaja teatada. Finantskonglomeraatide direktiivi põhjenduses 5 on märgitud, et tõhususe tagamiseks tuleks finantskonglomeraati kuuluvate krediidiasutuste, kindlustusseltside ja investeerimisühingute täiendavat järelevalvet kohaldada kõigi selliste konglomeraatide suhtes, mida iseloomustab märkimisväärne valdkonnaülene finantstegevus. Seetõttu leiab EKP, et finantskonglomeraatidel aruandluse nõudmine kogu sektorisisese finantstegevuse kohta (st reguleeritud üksuste vahelise tegevuse kohta samas finantssektoris, nagu on määratletud finantskonglomeraatide direktiivi artikli 2 lõikes 8) ei oleks finantskonglomeraatide direktiivi eesmärkide saavutamiseks tavaolukorras vajalik ning koordinaator peaks sellist aruandlust nõudma üksnes siis, kui seda peetakse konkreetsete asjaolude tõttu asjakohaseks ja pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutustega. Tehingutest tuleb üldiselt siiski teatada, kui need toimuvad samasse finantssektorisse kuuluvate reguleeritud üksuste vahel, kelle suhtes kohaldatakse individuaalselt eri valdkondade eeskirju, nagu on määratletud finantskonglomeraatide direktiivi artikli 2 lõikes 7. Eelkõige peetakse finantskonglomeraatide direktiivi eesmärkide seisukohast üldjuhul asjakohaseks tehinguid varahaldusettevõtete ja krediidiasutuste vahel.

Huvide konfliktide ja ülekanduva mõju riskide juhtimist käsitleva teabe esitamise vorming (komisjoni rakendusmääruse (EL) 2022/2454 artikli 2 lõige 2 ja artikli 3 lõige 2)

EKP peab huvide konfliktide ja ülekanduva mõju riskide juhtimist finantskonglomeraatide poolt nõuetekohase juhtimise põhielementideks.

Juhendis ei määrata kindlaks huvide konfliktide ja ülekanduva mõju riskide juhtimist käsitleva aruandluse vormingut ega sisu. Üldiselt eeldab EKP siiski, et see teave on

piisavalt kõikehõlmav põhjaliku ülevaate saamiseks sellest, kuidas huvide konflikte ja ülekanduva mõju riske juhitakse.

Ühtsuse tagamiseks eeldab EKP, et see teave esitatakse koos õiguslikku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilist struktuuri puudutava teabega, mis esitatakse kooskõlas finantskonglomeraatide direktiivi artikli 9 lõikega 4.

Olenevalt EKP-le esitatava teabe järjepidevusest võib EKP edaspidi kaaluda kõnealuse aruandluse jaoks standardvormi väljatöötamist.

Riskikontsentratsioonidest teatamise künnised (finantskonglomeraatide direktiivi artikli 7 lõige 2 ja II lisa)

Finantskonglomeraatide direktiivi artikli 7 lõike 2 ja II lisa kohaselt on koordinaatoril õigus pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutuste ja konglomeraadi endaga määratleda märkimisväärsetest riskikontsentratsioonidest teatamise otstarbekad künnised. Ehkki EKP kehtestab künnised iga juhtumi puhul eraldi, on juhendis välja toodud künnised, mille ületamise korral eeldab EKP üldjuhul märkimisväärsetest riskikontsentratsioonidest teatamist. Künnised on kehtestatud selleks, et viia need võimalikult suure ulatuses kooskõlla kehtivate tavade ja täita täiendava järelevalve eesmärgi. See üldpõhimõte ei piira EKP õigust kehtestada juhtumipõhiselt teistsuguseid künniseid pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutuste ja finantskonglomeraadi endaga.

Kvalitatiivsed nõuded riskikontsentratsioonidele (finantskonglomeraatide direktiivi artikli 7 lõige 3)

Finantskonglomeraatide direktiivi artikli 7 lõike 3 kohaselt võivad liikmesriigid kuni liidu õigusaktide täiendava kooskõlastamiseni sätestada koguselisi piiranguid, lubada pädevatel asutustel sätestada koguselisi piiranguid või võtta muid järelevalvemeetmeid täiendava järelevalve eesmärkide saavutamiseks seoses võimalike riskikontsentratsioonidega finantskonglomeraadi tasandil.

Käesolevas juhendis ei määrata kindlaks riskikontsentratsioonide kogulist piirangut. Liikmesriikides, kus koguseliste piirangute kehtestamise õigus on antud pädevatele asutustele, võib EKP seda juhtumipõhiselt siiski teha, olles eelnevalt nende asutustega konsulteerinud. Kooskõlas täiendava järelevalve eesmärkidega täpsustatakse juhendis, et üldise ootuse kohaselt peavad finantskonglomeraadid selgitama, kuidas nad on maandanud ühest allikast lähtuva riskikontsentratsiooni, mis ületab 25% nende omavahenditest.

Grupisestest tehingutest teatamise künnised (finantskonglomeraatide direktiivi artikli 8 lõige 2 ja II lisa)

Finantskonglomeraatide direktiivi artikli 8 lõike 2 ja II lisa kohaselt on koordinaatoril õigus pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutuste ja konglomeraadi endaga määratleda kõigist märkimisväärsetest grupisestest tehingutest teatamise otstarbekad künnised. Ehkki EKP kehtestab künnised iga juhtumi puhul eraldi, on juhendis välja toodud künnised, mille ületamise korral eeldab EKP üldjuhul grupisestest tehingutest teatamist. See üldpõhimõte ei piira EKP õigust kehtestada juhtumipõhiselt teistsuguseid künniseid pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutuste ja finantskonglomeraadi endaga.

Koguselised ja kvalitatiivsed nõuded grupisestele tehingutele (finantskonglomeraatide direktiivi artikli 8 lõige 3)

Finantskonglomeraatide direktiivi artikli 8 lõike 3 kohaselt võivad liikmesriigid sätestada koguselisi piiranguid ja kvalitatiivseid nõudeid või lubada pädevatel asutustel sätestada koguselisi piiranguid või kvalitatiivseid nõudeid või võtta muid järelevalvemeetmeid täiendava järelevalve eesmärkide saavutamiseks seoses finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste grupisestest tehingutega.

Käesolevas juhendis ei määrata kindlaks grupisestest tehingute kogulist piirangut. Liikmesriikides, kus selliste koguseliste piirangute kehtestamise õigus on antud pädevatele asutustele, võib EKP seda juhtumipõhiselt siiski teha, olles eelnevalt nende asutustega konsulteerinud. Kooskõlas täiendava järelevalve eesmärkidega täpsustatakse juhendis, et üldise ootuse kohaselt tuleb grupisestest tehinguid teha turutingimustel kooskõlas komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2015/2303⁴ artikli 4 lõike 1 punktiga a.

2 Üldised ootused

Selles osas esitatakse üldised põhimõtted, millest EKP lähtub, täites talle koordinaatori rollis antud teatavaid ülesandeid kooskõlas komisjoni rakendusmäärusega (EL) 2022/2454 ja finantskonglomeraatide direktiiviga.

⁴ Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2015/2303, 28. juuli 2015, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/87/EÜ regulatiivsete tehniliste standarditega, milles täpsustatakse riskikontsentratsiooni ja kontsernisestest tehingute määratlusi ning koosõlastatakse nende täiendavat järelevalvet (ELT L 326, 11.12.2015, lk 34).

2.1 Tehingu- ja riskiliigid, millest tuleb teatada

Komisjoni rakendusmääruse (EL) 2022/2454 artikli 1 lõige 3 ja finantskonglomeraatide direktiivi II lisa

Seoses tehinguliikidega, millest reguleeritud üksused või segafinantsvaldusettevõtjad peavad teatama, ja ilma et see piiraks koordinaatori õigust nõuda teistsugust liiki riskikontsentratsioonidest teatamist pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutustega ja võttes arvesse finantskonglomeraadi konkreetset grupi ja riskijuhtimise struktuuri, eeldab EKP üldjuhul teatamist kõikidest järgmistest riskikontsentratsiooni liikidest:

- i. vastaspool (kliendi või omavahel seotud klientide rühma (kapitalinõuete määruse (EL) nr 575/2013⁵ artikli 4 lõike 1 punkti 39 tähenduses) suhtes olevad riskipositsioonid);
- ii. riik;
- iii. sektor ja
- iv. vääring.

Ühtlasi eeldab EKP üldjuhul, ilma et see piiraks tema õigust nõuda pärast teiste asjaomaste pädevate asutustega konsulteerimist teistsugust liiki grupisisesest tehingutest teatamist, järgmist liiki grupisisesest tehingutest teatamist:

- i. grupisisesed tehingud reguleeritud üksuste vahel, kes kuuluvad erinevatesse finantssektoritesse finantskonglomeraatide direktiivi artikli 2 lõike 8 tähenduses;⁶
- ii. grupisisesed tehingud samasse finantssektorisse kuuluvate reguleeritud üksuste vahel, kelle suhtes kohaldatakse individuaalselt eri valdkondade eeskirju, nagu on määratletud finantskonglomeraatide direktiivi artikli 2 lõikes 7;
- iii. grupisisesed tehingud grupi reguleeritud üksuse ja mis tahes füüsiliste või juriidiliste isikute vahel, kes ei ole reguleeritud üksused, kes on kõnealusesse gruppi kuuluvate ettevõtjatega seotud märkimisväärse seosega.

See aruandlus peaks hõlmama grupisisesid tehinguid, mis

- i. olid kehtivad aruandeperioodi alguse seisuga;

⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 575/2013, 26. juuni 2013, krediidiasutuste suhtes kohaldatavate usaldatavushõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

⁶ Kooskõlas komisjoni rakendusmääruse (EL) 2022/2454 II lisa I osa „Üldised juhised“ punktiga 1.5 tuleb kogu sektorit hõlmava aruandluse nõudmise korral läbivaadatud finantsinstrumentide turgude direktiivi artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud investeerimisühinguid käsitada pangandussektori osana. Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2014/65/EL, 15. mai 2014, finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

- ii. algatati aruandeperioodi jooksul ja olid aruandekuupäeva seisuga kehtivad;
- iii. algatati ja lõppesid / jõudsid tähtajani aruandeperioodi jooksul.

Lisaks peaks grupisiseste tehingutena esitatav summa olema aruandeperioodi jooksul registreeritud maksimumsumma.

2.2 Huvide konfliktide ja ülekanduva mõju riskide juhtimist käsitleva teabe esitamine

Komisjoni rakendusmääruse (EL) 2022/2454 artikli 2 lõige 2 ja artikli 3 lõige 2

Seoses huvide konfliktide ja ülekanduva mõju riskide juhtimist käsitleva teabe esitamisega eeldab EKP, ilma et see piiraks koordinaatori õigust nõuda pärast teiste asjaomaste pädevate asutustega konsulteerimist teistsugust vormingut, et huvide konfliktide ja ülekanduva mõju riskide juhtimist käsitlev teave finantskonglomeraadi tasandil esitataks koos finantskonglomeraatide direktiivi artikli 9 lõikes 4 nimetatud õiguslikku struktuuri ning juhtimis- ja organisatsioonilist struktuuri puudutava teabega.

2.3 Märkimisväärsetest riskikontsentratsioonidest teatamise künnised

Finantskonglomeraatide direktiivi artikli 7 lõige 2 ja II lisa

Mis puudutab teatamisele kuuluva märkimisväärse riskikontsentratsiooni kindlaksmääramise künniseid, siis seoses vastaspoole riski kontsentreerimisega ühele kliendile või omavahel seotud klientide rühmale kapitalinõuete määruse artikli 4 lõike 1 punkti 39 tähenduses ja ilma et see piiraks koordinaatori õigust määratleda teistsuguseid künniseid pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutuste ja konglomeraadi endaga, eeldab EKP, et finantskonglomeraat teatab kõikidest riskipositsioonidest, mis ületavad järgmisest kahest künnisest madalaimat:

- i. 10% finantskonglomeraadi omavahenditest, mis on arvutatud vastavalt meetodile, mida grupp kasutab oma kapitali adekvaatsuse arvutamiseks;
- ii. 300 miljonit eurot.

Riskipositsiooni tuleks arvestada brutopõhiselt enne riskimaandusvahendite või -meetodite arvessevõtmist.

Riigi ja valuuta kontsentratsioonide puhul eeldab EKP üldiselt, ilma et see piiraks koordinaatori õigust määratleda teistsuguseid künniseid pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutuste ja konglomeraadi endaga, et finantskonglomeraat

teatab kõigist riskipositsioonidest, mis ületavad 5% finantskonglomeraadi omavahenditest, mis on arvatud vastavalt meetodile, mida grupp kasutab oma kapitali adekvaatsuse arvutamiseks. Kui mõne riigi või valuutaga seotud riskipositsioon jääb allapoole eelnimetatud künnist, tuleks riskipositsioon lisada kategooriasse „Muu” ja esitada selle kategooria all.

Sektori kontsentratsiooni puhul eeldab EKP üldiselt, ilma et see piiraks koordinaatori õigust kehtestada künniseid pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutuste ja konglomeraadi endaga, et neist riskipositsioonidest teatatakse ja et need lisatakse asjaomastesse sektoritesse ilma mingit liiki künniseid kohaldamata.

2.4 Nõuded riskikontsentratsioonidele

Finantskonglomeraatide direktiivi artikli 7 lõige 3

Kuni liidu õigusaktide täiendava kooskõlastamiseni ja tingimusel, et liikmesriigid on delegeerinud pädevatele asutustele õiguse kehtestada mis tahes riskikontsentratsiooni suhtes finantskonglomeraadi tasandil koguselisi piiranguid, võib EKP kehtestada riskikontsentratsioonile koguselisi piiranguid juhtumipõhiselt.

Kui finantskonglomeraat teatab kooskõlas täiendava järelevalve eesmärkidega kliendi või omavahel seotud klientide rühma (kapitalinõuete määruse artikli 4 lõike 1 punkti 39 tähenduses) suhtes olevatest riskipositsioonidest, mis ületavad 25% finantskonglomeraadi omavahenditest, peab finantskonglomeraat igal juhul esitama koordinaatorile selgituse, mis tõendab, et kõnealuste riskipositsioonide tase ei kujuta endast ülemäärast riskikontsentratsiooni, võttes arvesse äristrateegiat, asjaomaseid tegevusi, grupi riskivalmidust ja piiranguid ning muid asjakohaseid aspekte.

Esimese lõigu kohaldamisel tuleb lähtuda järgnevast:

- i. Neid riskipositsioone tuleks arvestada netopõhiselt, võttes arvesse riskimaandusvahendeid või -meetodeid.
- ii. Riskipositsioone, mis on seotud varadega, mille riske kannavad peamiselt kindlustusvõtjad välise vastaspoole suhtes, võib arvesse võtta korrutusteguriga 0,1, kui finantskonglomeraat suudab tõendada, et majandusrisk kantakse lepinguga üle peamiselt kindlustusvõtjatele. Eeldatakse, et see on nii juhul, kui kindlustusvõtjate kaitse ulatus ei ületa 10% investeeritud kapitalist.
- iii. Summa enne korrutusteguri kohaldamist kajastatakse vormil FC0250, korrutusteguri kohaldamisest tuleneva vähendamise summa vormil FC0260 ja summa pärast korrutusteguri kohaldamist vormil FC0280.

2.5 Grupisestest tehingutest teatamise künnised

Finantskonglomeraatide direktiivi artikli 8 lõige 2 ja II lisa

Ilma et see piiraks koordinaatori poolt pärast asjaomaste pädevate asutuste ja finantskonglomeraadi endaga konsulteerimist määratletud erinevate rangemate künniste kohaldamist, eeldab EKP üldiselt, et finantskonglomeraat teatab kõigist grupisestest tehingutest, millest tuleb teada anda, kui riskipositsiooni summa on võrdne järgmiste künnistega või ületab neid:

- i. Omakapitali tüüpi tehingute või võla või vara üleandmise puhul – kui tehingu maht:
  1. on võrdne või ületab 5% finantskonglomeraadi kapitali adekvaatsuse nõuete kogusummast või 300 miljonit eurot, olenevalt sellest, kumb neist on väiksem – juhul kui kapitalinõuete maht on 40 miljardit eurot või alla selle;
  2. on vähemalt 1 miljard eurot, kui kapitalinõuete maht ületab 40 miljardit eurot.
- ii. Tuletisinstrumentide puhul – kui tehingu bilansiline väärtus:
  1. on võrdne või ületab 5% finantskonglomeraadi kapitali adekvaatsuse nõuete kogusummast või 300 miljonit eurot, olenevalt sellest, kumb neist on väiksem – juhul kui kapitalinõuete maht on 40 miljardit eurot või alla selle;
  2. on vähemalt 1 miljard eurot, kui kapitalinõuete maht ületab 40 miljardit eurot.
- iii. Bilansiväliste ja tingimuslike kohustiste puhul – kui tehingu maht pärast valdkondlikes eeskirjades määratletud võimalike ümberhindlustegurite arvessevõtmist:
  1. on võrdne või ületab 5% finantskonglomeraadi kapitali adekvaatsuse nõuete kogusummast või 300 miljonit eurot, olenevalt sellest, kumb neist on väiksem – juhul kui kapitalinõuete maht on 40 miljardit eurot või alla selle;
  2. on vähemalt 1 miljard eurot, kui kapitalinõuete maht ületab 40 miljardit eurot.
- iv. Kindlustuse ja edasikindlustuse puhul – kui tehingu maht:
  1. on võrdne või ületab 5% finantskonglomeraadi kapitali adekvaatsuse nõuete kogusummast või 300 miljonit eurot, olenevalt sellest, kumb neist on väiksem – juhul kui kapitalinõuete maht on 40 miljardit eurot või alla selle;

2. on vähemalt 1 miljard eurot, kui kapitalinõuete maht ületab 40 miljardit eurot.
- v. Kasumi ja kahjumi puhul – kui tehingu absoluutväärtus moodustab vähemalt 5% finantskonglomeraadi kogutulust, mis on arvatud asjakohaste raamatupidamiseskirjade kohaselt konsolideeritud alusel samal aruandekuupäeval.

Kõiki riskipositsioone tuleks arvestada enne valdkondlikes eeskirjades määratletud riskimaandusmeetodite ja erandite arvessevõtmist. Finantskonglomeraadi kapitali adekvaatsuse nõuded arvutatakse vastavalt meetodile, mida grupp kasutab oma kapitali adekvaatsuse arvutamiseks.

Tehingud, mis tehakse osana ühest majandustehingust, tuleb koondada ja esitada eraldi, kui need koos saavutavad ühe eespool nimetatud künnistest.

Punktide i, ii, iii ja iv puhul võib koordinaator pärast konsulteerimist asjaomaste pädevate asutuste ja finantskonglomeraadi endaga kaaluda kapitalinõudeid viimase kolme aasta keskmise alusel, et vältida künnise järsku või ajutist muutmist.

2.6 Nõuded grupisestele tehingutele

Finantskonglomeraatide direktiivi artikli 8 lõige 3

Kuni liidu õigusaktide täiendava kooskõlastamiseni ning tingimusel, et liikmesriigid on delegeerinud pädevatele asutustele õiguse kehtestada finantskonglomeraati kuuluvate reguleeritud üksuste grupisestele tehingutele koguselisi piiranguid ja kvalitatiivseid nõudeid, eeldab EKP, et grupisestele tehinguid tehakse turutingimustel. Eeldatakse, et finantskonglomeraat rakendab siseprotsesse ja -kontrollisüsteeme tagamaks, et grupisestele tehinguid tehakse turutingimustel.

Koordinaator võib pärast asjaomaste pädevate asutustega konsulteerimist kehtestada grupisestele tehingutele täiendavaid piiranguid ja piirmäärasid, eelkõige õigusliku arbitraaži või valdkondlikest eeskirjadest kõrvalehoidmise korral, samuti ülekanduva mõju ülemäärase riski korral.

© Euroopa Keskpang, 2024

Postiaadress 60640 Frankfurt am Main, Germany
Telefon +49 69 1344 0
Veebileht www.bankingsupervision.europa.eu

Kõik õigused on kaitstud. Taasesitus õppe- ja mitteäriilistel eesmärkidel on lubatud, kui viidatakse algallikale.

Terminite kohta saab täpsemat teavet [ühtse järelevalvemehhanismi sõnastikust](#) (ainult inglise keeles).